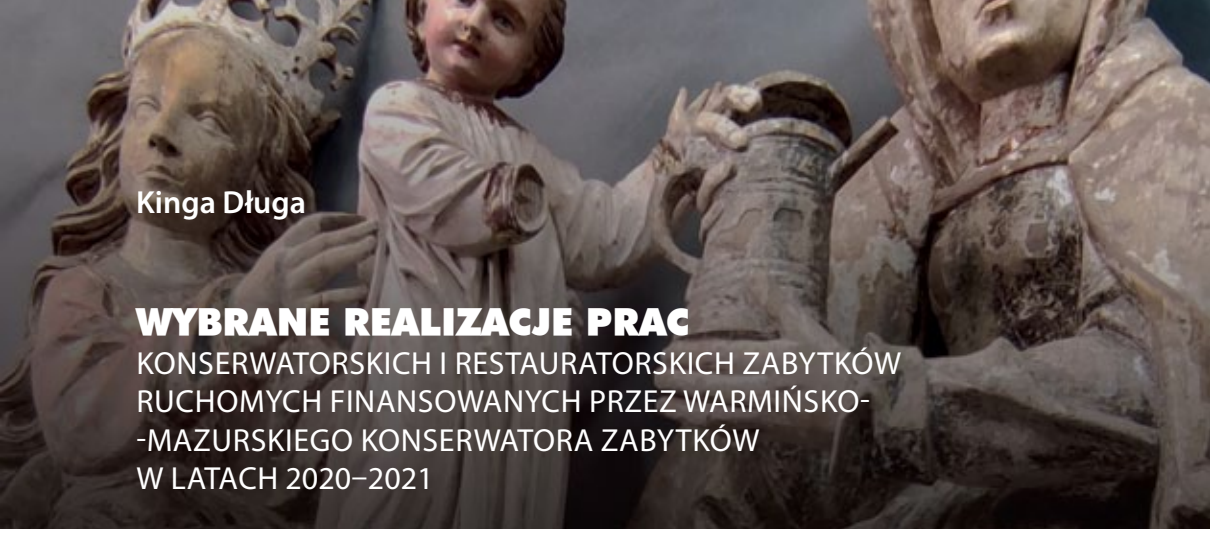

Kinga Długa

WYBRANE REALIZACJE PRAC KONSERWATORSKICH I RESTAURATORSKICH ZABYTKÓW RUCHOMYCH FINANSOWANYCH PRZEZ WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO KONSERWATORA ZABYTKÓW W LATACH 2020–2021

Zabytek ruchomy – rzecz ruchoma, jej część lub zespół, będące dziełem człowieka lub związane z jego działalnością i stanowiące świadectwo minionej epoki bądź zdarzenia, których zachowanie leży w interesie społecznym ze względu na posiadaną wartość historyczną, artystyczną lub naukową.

Warmińsko-Mazurski Wojewódzki Konserwator Zabytków ustala zasady rozpatrywania wniosków oraz udzielania i rozliczania dotacji celowej na prace konserwatorskie, restauratorskie i roboty budowlane przy zabytku wpisanym do rejestru zabytków, określając je w regulaminie, aktualizowanym i opracowanym na dany rok udzielania wspomnianej dotacji celowej oraz refundacji[1]. Regulamin określa przede wszystkim: warunki ubiegania się o dotację/refundację; uprawnionych wnioskodawców; koszty kwalifikujące się do dofinansowania; tryb naboru wniosków; kryteria oceny wniosków; warunki rozliczenia dofinansowania.

Najważniejszym warunkiem ubiegania się właściciela lub posiadacza zabytku ruchomego o dotację jest posiadanie indywidualnego wpisu do rejestru zabytków w postaci odrębnej decyzji lub decyzji wpisującej wyposażenie/wystrój obiektu do rejestru zabytków województwa warmińsko-mazurskiego. Wspomniana dotacja może być udzielona na dofinansowanie nakładów koniecznych, o których mowa w art. 77 ustawy z 23 lipca 2003 roku O ochronie zabytków i opiece nad zabytkami w wy-

1 Działając na podstawie przepisów ustawy z 23 lipca 2003 r. O ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz.U. z 2022 r., poz. 840) oraz rozporządzenia Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z 16 sierpnia 2017 r. w sprawie dotacji celowej na prace konserwatorskie lub restauratorskie przy zabytku wpisanym na Listę Skarbów Dziedzictwa oraz prace konserwatorskie, restauratorskie i roboty budowlane przy zabytku wpisanym do rejestru zabytków (DzU z 2017 r., poz. 1674).

sokości do 50% nakładów koniecznych[2]. Istnieje również możliwość uzyskania dotacji w wysokości do 100% nakładów koniecznych, w przypadku gdy zabytek ma wyjątkową wartość historyczną, artystyczną lub naukową albo wymaga przeprowadzenia złożonych pod względem technologicznym prac konserwatorskich bądź stan zachowania zabytku wymaga niezwłocznego podjęcia tychże prac, jednakże aby uzyskać dotację w powyższej wysokości, ubiegający się winien rzeczowo uzasadnić swój wniosek[3].

Każdy wniosek, który wpłynął do urzędu, w pierwszej kolejności rozpatrywany jest pod względem formalnym. Powinien przede wszystkim zostać złożony w terminie, być kompletny, zawierać wszelkie formularze i załączniki.

Weryfikację merytoryczną prowadzi komisja konkursowa, która ocenia wniosek, uwzględniając kryteria oceny i punktacji, określone we wspomnianym regulaminie. Przede wszystkim ocenie podlegają: konieczność przeprowadzenia prac wynikająca ze złego stanu zachowania zabytku (w tym wydane przez organ konserwatorski zalecenia pokontrolne lub decyzja nakazująca wykonanie prac objętych wnioskiem o dofinansowanie) oraz czas powstania i jego wartość, a także między innymi znaczenie w skali regionu, ocena budżetu przedstawionego we wniosku oraz to, czy prace stanowią kontynuację już rozpoczętych działań.

Poniżej zaprezentowano wybrane realizacje prac konserwatorskich i restauratorskich zabytków ruchomych znajdujących się w województwie warmińsko-mazurskim, wykonane w całości lub w części (etapowo) w latach 2020–2021. Stanowią one ciekawe przykłady obiektów z różnych czasów powstania, poczynając od epoki średniowiecza, przez koniec XVII i cały XVIII wiek, czyli okres reprezentujący pełny rozkwit baroku na Warmii i Mazurach, oraz typowe przykłady wyposażenia i wystroju wnętrz obiektów sakralnych, takich jak na przykład ołtarze, komody, szafy i empory organowe.

Dotacje na powyższe prace zostały udzielone przez Warmińsko-Mazurskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków ze środków finansowanych z budżetu państwa w części, której dysponentem jest Wojewoda Warmińsko-Mazurski.

2 W tym przypadku należy zaznaczyć, iż wszelkie dofinansowane prace to jedynie część z całkowitych kosztów (zawartych w kosztorysie ofertowym), biorąc pod uwagę maksymalną wysokość dofinansowania (zgodnie z ustawą O ochronie zabytków i opiece nad zabytkami), jaką może otrzymać podmiot/właściciel od WKZ czy innych źródeł sektora finansów publicznych przy udziale tzw. środków własnych.

3 Zgodnie z art. 78 ust. 2 i 3 ustawy O ochronie zabytków i opiece nad zabytkami.

Parafia Rzymskokatolicka
pod wezwaniem Świętego Augustyna i Świętej Anny w Babiaku

1. Babiak, kościół Świętego Augustyna i Świętej Anny, płaskorzeźba świętej Anny Samotrzeć. Prace wykonane w ramach I etapu. Fot. Kinga Długa.

Płaskorzeźba przedstawiająca świętą Annę Samotrzeć w kwaterze głównej tryptyku w ołtarzu głównym; datowanie: 1500–1525; styl: gotyk.

Nazwa zadania: „Prace konserwatorskie i restauratorskie późnogotyckiej kwatery głównej tryptyku z płaskorzeźbą świętej Anny Samotrzeciej z kościoła parafialnego Świętego Augustyna i Świętej Anny w Babiaku – I etap", 2021.

Wysokość przyznanej dotacji: 15.000,00 zł

Unikatowa płaskorzeźba ze względu na stan zachowania – wskazujący na liczne ślady aktywności owadów, bytujących i niszczących elementy drewniane (o czym świadczyły otwory wylotowe i wysypująca się z nich mączka drzewna), a także inne zniszczenia mechaniczne drewna, wynikające z nieprawidłowych napraw czy nieodpowiednich warunków przechowywania w podwyższonej wilgotności – wymagały podjęcia pilnych prac konserwatorskich. Szczelne zaprawy i wtórne warstwy malarskie spowodowały zatarcie oryginalnej plastyki rzeźb. W ramach zadania związanego z dotacją wykonano między innymi oczyszczenie z zabrudzeń i wtórnych warstw, co wykazało dokładne warstwy przemalowań, a także miejsca z zachowanymi oryginalnymi srebrzeniami i laserowaniem we fragmentach szat i atrybutów[4]. Niestety, w wyniku wcześniejszych renowacji i napraw, głównie niefachowych, oryginalna polichromia została całkowicie zmyta. Jedynie na twarzy płaskorzeźby przedstawiającej świętą Annę zachowała się oryginalna zaprawa z reliktami karnacji. W trakcie oczyszczania wykonano również dodatkowe i bardziej szczegółowe odkrywki, które potwierdziły, iż postać Dzieciątka została wtórnie dorzeźbiona (najprawdopodobniej jeszcze w XIX wieku). W ramach prac wykonano również dezynfekcję i dezynsekcję rzeźb oraz poddano je wzmocnieniu – impregnacji. Niewątpliwie problematyka dotycząca aranżacji kolorystycznej płaskorzeźby i elementów, która wiązałaby się z jej odtworzeniem, zależy w dużej mierze od liczby zachowanych, analogicznych obiektów

4 Sprawozdanie z prac konserwatorskich i restauratorskich. Późnogotycka kwatera główna tryptyku z płaskorzeźbą św. Anny Samotrzeć (ok. 1500 r.) z kościoła parafialnego w Babiaku, gm. Lidzbark Warmiński. Toruń, październik 2021.

tej samej klasy i stylu wykonania, a przede wszystkim zachowanych reliktów oryginalnej polichromii dlatego też kwestia ta zostanie ustalona podczas szczegółowej analizy przez komisję konserwatorską

Zgromadzenie Księży Marianów w Stoczku Klasztornym

Szafa na szaty liturgiczne z końca XVII wieku; styl: barok.

2. Stoczek Klasztorny, Sanktuarium Matki Bożej Pokoju. Szafa na szaty liturgiczne w trakcie prac konserwatorskich. Fot. Kinga Długa.

Nazwa zadania dotacji: „Konserwacja szafy na szaty liturgiczne z zakrystii w Sanktuarium Matki Bożej Pokoju w Stoczku Klasztornym", 2020.

Wysokość przyznanej dotacji: 35.000,00 zł

Obiekt poddano pełnej konserwacji. Wizualnie obudowa szafy wydawała się w dobrym stanie zachowania, jedynie z drobnymi przetarciami w warstwach polichromii, elementy drewniane znajdujące się wewnątrz, tworzące ściany boczne, plecy oraz dno komody wymagały jednak wykonania bardzo rzetelnych napraw stolarskich. Dofinansowane prace w pierwszej kolejności polegały na dezynfekcji wszystkich elementów, oczyszczeniu z wtórnych przemalowań oraz na ich demontażu. Przede wszystkim część spróchniałych fragmentów drewnianych wymieniono na nowe lub uzupełniono brakujące, na przykład dekoracyjne listwy, natomiast w innych miejscach wstawiono fleki lub przeprowadzono reperacje. Wszystkie połączenia stolarskie odtworzono i wykonano na wzór oryginalnych na „jaskółcze ogony". Dzięki prowadzonym pracom obiektowi przywrócono pierwotną kolorystykę na podstawie zachowanych fragmentów polichromii, które uwidoczniły się już podczas badań konserwatorskich – w odkrywkach stratygraficznych oraz po oczyszczeniu z wtórnych warstw malarskich.

Stoczek Klasztorny

3. Stoczek Klasztorny, Sanktuarium Matki Bożej Pokoju. Obraz świętej Anny Samotrzeć, pierwotnie należący do ołtarza świętego Walentego po pracach konserwatorskich. Fot. Kinga Długa.

Ołtarz świętego Walentego (obecnie ołtarz św. Anny Samotrzeć); datowanie: 1678; styl: barok.

Nazwa zadania dotacji: „Konserwacja: ołtarza świętego Walentego; ołtarza Świętego Krzyża; krucyfiksu; nadstawki szafy na szaty liturgiczne z Sanktuarium Matki Bożej Pokoju w Stoczku Klasztornym", 2021.

Wysokość przyznanej dotacji: 90.000,00 zł

Ze środków finansowych Warmińsko-Mazurskiego Konserwatora Zabytków w 2021 roku kontynuowano także prace konserwatorskie ołtarza świętego Walentego (dawniej świętej Anny z 1677 roku), pierwotnie zlokalizowanego w kościele Matki Bożej Pokoju w Stoczku Klasztornym. Prace te w 2021 roku obejmowały kolumny (złocone i polichromowane), ich kapitele i bazy, dwie rzeźby świętych oraz obraz przedstawiający świętą Annę Samotrzeć autorstwa Jana Geesego.

Obraz świętej Anny Samotrzeć, pierwotnie należący do ołtarza świętego Walentego, który został wmontowany w ołtarz boczny świętej Anny w kościele, wymagał wykonania bardzo rzetelnych prac konserwatorskich, ponieważ podczas jego demontażu okazało się, że poddano go niefachowym pracom konserwatorskim (najprawdopodobniej w latach 70. XX wieku). Prace te zniszczyły w znacznym stopniu obraz, a pod srebrnymi koszulkami i blachami ukrywały się jedynie fragmenty obrazu dociętego do kształtu blachy dodanej w celu przymocowania srebrnych koszulek.

W ramach niezbędnych prac konserwatorskich oczyszczono podobrazie z masy dublażowej i wykonano duże uzupełnienia ubytków płótna. Obraz zdublowano na nowo, a płótno naniesiono na płytę poliwęglanową, która ustabilizowała obraz i zastąpiła wtórny drewniany blat. W ostatnim etapie prac w obrazie uzupełniono grunty, wykonano punktowania polichromii i dokonano rekonstrukcji brakującej kompozycji na podstawie zachowanych śladów i analogicznych przedstawień.

Dom Zakonny w Barczewie, Prowincji Świętego Franciszka z Asyżu, Zakon Braci Mniejszych – Franciszkanów w Polsce

4. Barczewo, Dom Zakonny Prowincji Świętego Franciszka z Asyżu, Zakon Braci Mniejszych – Franciszkanów w Polsce. Ołtarz główny po I etapie prac polegających na zabezpieczeniu i przemieszczeniu w jego pierwotną lokalizację w prezbiterium kościoła. Fot. Kinga Długa.

Ołtarz główny; autor: Jan Chrystian Schmidt; datowanie: 1731–1734 lub 1734–1736; styl: barok (regencyjny).

Nazwa zadania: „Zabezpieczenie i przemieszczenie ołtarza głównego w jego pierwotną lokalizację w prezbiterium kościoła Świętego Andrzeja w Barczewie – etap I"; 2020

Wysokość przyznanej dotacji: 50.000,00 zł

Nazwa zadania: „Konserwacja ołtarza głównego z kościoła Świętego Andrzeja Apostoła w Barczewie – I etap", 2021.

Wysokość przyznanej dotacji: 110.000,00 zł

W ramach zadania przyznanej dotacji, otrzymanej w 2020 roku na prace konserwatorskie polegające na zabezpieczeniu i przemieszczeniu ołtarza głównego w jego pierwotną lokalizację w prezbiterium kościoła, oprócz wspomnianej relokacji wykonano inwentaryzację oraz dokumentację rysunkową i fotograficzną obiektu, która związana była z demontażem jego wszystkich poziomów wraz z rzeźbami, a także mensą i w następstwie jej odtworzenie na wzór historyczny (według zatwierdzonego projektu) w nowej, pierwotnej lokalizacji – pod ścianę wschodnią prezbiterium – wraz z ponownym montażem wszystkich części i elementów ołtarza, wcześniej dokładnie ponumerowanych i odpowiednio oznaczonych.

Wszystkie wspomniane elementy zabezpieczono i przechowywano w odpowiednich warunkach (stworzonych dla obiektów zabytkowych) na czas trwania przewidzianych prac w harmonogramie dotacji. Ponowny montaż, wykonywany ostrożnie i skrupulatnie na podstawie wspomnianej inwentaryzacji pomiarowo-rysunkowej i fotograficznej, w pierwszej kolejności obejmował ustawienie i wzmocnienie elementów konstrukcyjnych (od najniższej do najwyższej kondygnacji), następnie montaż pozostałych elementów ołtarza, takich jak kolumny, gzymsy i pozostałe: gloria, uszaki, lambrekiny i rzeźby. Odtworzono

5. Barczewo, kościół Świętego Andrzeja. Ołtarz główny w trakcie II etapu prac konserwatorskich i restauratorskich. Fot. Kinga Długa.

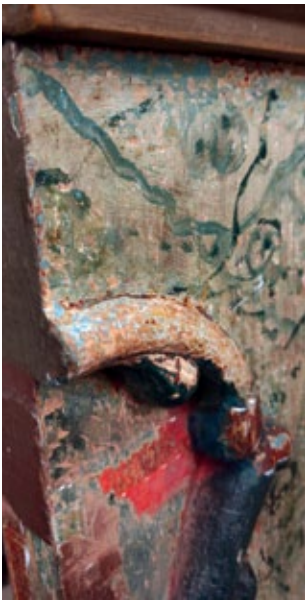
6. Barczewo, kościół Świętego Andrzeja. Ołtarz główny po przeprowadzonych pracach konserwatorskich i restauratorskich. Fot. Kinga Długa.

także połączenia ciesielskie (całemu obiektowi i jego częściom), gdzieniegdzie stosując wzmocnienia i kliny. Zabiegi te miały na celu także ustabilizowanie konstrukcji całego ołtarza. Prace wskazane i wykonane w tym etapie zostały odebrane komisyjnie przy udziale pracowników Urzędu Ochrony Zabytków w Olsztynie.

W 2021 roku Parafia Rzymskokatolicka Świętego Andrzeja w Barczewie otrzymała również dofinansowanie od Warmińsko-Mazurskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków na kontynuacje prac konserwatorskich i restauratorskich ołtarza głównego w kościele Świętego Andrzeja w Barczewie, które okazały się niezbędne w celu poprawienia estetyki całości obiektu. Oprócz podstawowych założeń konserwatorskich, mających na celu zahamowanie procesów destrukcyjnych i zabezpieczenie materii zabytkowej, niezbędne okazało się także przywrócenie pierwotnej kolorystyki ołtarza, współgrającej z wnętrzem i pozostałym wyposażeniem oraz wystrojem prezbiterium (również w trakcie i po przeprowadzonych pracach konserwatorskich), pomimo zachowanej kolorystyki w odcieniu ciemnego brązu datowanej na 1869 rok, z czasu ostatniej przeprowadzonej renowacji ołtarza, podczas której usunięto jego oryginalne warstwy malarskie.

Oczyszczając poszczególne elementy ołtarza, konserwatorzy dzieł sztuki dokonali odkrycia reliktów pierwotnego wykończenia. Te najważniejsze (zachowane na cokole jednego z aniołów z najwyższej kondygnacji ołtarza, a także na pilastrze wspierającym figurę świętego Andrzeja, który zasłonięty był tabernakulum), w oryginalnym odcieniu, a mianowicie w kolorze szarej marmoryzacji wraz z niebieskim użyleniem, stały się wzorcem do odtworzenia kolorystyki całości ołtarza[5]. Dodatkowo badania konserwator-

5 Dokumentacja fotograficzna. Prace konserwatorskie ołtarza głównego w kościele Franciszkanów pw. św. Andrzeja w Barczewie. Wykonawca prac – Gorek Restauro. Warszawa, grudzień 2021.

7. Barczewo, kościół Świętego Andrzeja. Ołtarz główny, fragment oryginalnej polichromii.
Fot. Kinga Długa.

8. Barczewo, kościół Świętego Andrzeja. Przedpiersie ławy zlokalizowanej w prezbiterium w trakcie badań konserwatorskich, w odkrywce stratygraficznej widoczne potwierdzenie oryginalnej kolorystyki.
Fot. Kinga Długa.

skie przeprowadzone na jednej z barokowych ław, wchodzących w skład wyposażenia ruchomego prezbiterium, w odkrywkach stratygraficznych potwierdziły także wyżej wspomnianą kolorystykę, uczytelniając niebieskobłękitny kolor zastosowany jako tło na pozostałych płaskich powierzchniach. Wykonanie tych badań przede wszystkim dało dowód na to, iż zarówno ołtarz, jak i barokową ławę, wykończono analogicznie, w ten sam sposób kolorystyczny, co pozwoliło także na pełne odtworzenie kolorystyki ołtarza, bez zbędnej i nieuzasadnionej tak zwanej kreacji konserwatorskiej.

Parafia Ewangelicko-Augsburska w Pasymiu

Empora chórowo-organowa; datowanie: pierwsza połowa XVIII wieku; styl: barok.

Nazwa zadania: „Zakończenie prac konserwatorskich północnej empory chórowo-organowej w Dźwierzutach (pierwsze przęsło empory) – 13 etap", 2021.

Wysokość przyznanej dotacji: 18.000,00 zł

Parafia Ewangelicko-Augsburska w Pasymiu od 2006 roku sukcesywnie uzyskiwała fundusze na przeprowadzenie (etapowych) prac konserwatorskich i restauratorskich obiektów znajdujących się we wnętrzu kościoła: prospektu organowego z 1750 roku, szafy organowej i historycznego instrumentu z 1901 roku oraz empory chórowo-organowej. Choć pierwszy instrument, wybudo-

9. Dźwierzuty, kościół ewangelicko-augsburski. Widok na emporę organowo-chórową oraz prospekt po przeprowadzonych pracach konserwatorskich. Fot. Kinga Długa.

wany przez organmistrza Christopha Heinricha Obucha z Morąga (około 1750 roku) nie zachował się do dzisiaj, z pierwotnego wystroju instrumentu pozostał jedynie barokowy prospekt organowy wykonany przez snycerza współpracującego z organmistrzem. Istniejący instrument organowy powstał w 1901 roku w zakładzie organmistrzowskim A. Terletzki Inh. Ed. Wittek w Elblągu (Elbing).

Po wykonanych pracach konserwatorskich i organmistrzowskich instrumentu w 2011 roku przystąpiono do prac konserwatorskich szafy organowej oraz empory organowo-chórowej. Nadrzędnym celem powyższych prac było zatrzymanie procesów destrukcyjnych obiektu, a przede wszystkim przywrócenie i spotęgowanie pierwotnych walorów estetycznych i artystycznych przez oczyszczenie z powierzchniowych zabrudzeń i przemalowań lakierów oraz przeprowadzenie pełnej dezynfekcji. Przede wszystkim należało wykonać niezbędne naprawy stolarskie, a w miejscach ubytków drewna wstawić fleki, założyć grunty i dokonać ich opracowania. Ponadto elementy złocone wykonano w oryginalnej technice, a całość powierzchni polichromowanej zabezpieczono.

Parafia Rzymskokatolicka Świętej Katarzyny Aleksandryjskiej w Lubominie

Ołtarz boczny świętej Katarzyny; datowanie: około połowy XVIII wieku; styl: barok.

Nazwa zadania: „Konserwacja i restauracja obrazów z ramami, uszaków oraz rzeźb figuralnych ze zwieńczenia ołtarza z kościoła Świętej Katarzyny Aleksandryjskiej w Lubominie – IV etap (zakończenie)", 2021.

Wysokość przyznanej dotacji: 20.000,00 zł

10. Lubomino, kościół Świętej Katarzyny Aleksandryjskiej. Ołtarz boczny świętej Katarzyny po przeprowadzonych pracach konserwatorskich. Fot. Kinga Długa.

Ze względu na aktywne działania drewnojadów oraz w wyniku uszkodzeń mechanicznych[6] niezbędne było podjęcie prac konserwatorskich i restauratorskich ołtarza, na co w 2017 roku parafia otrzymała pozwolenie organu konserwatorskiego. Prace te wykonywano etapowo, począwszy od demontażu poszczególnych elementów, konsolidacji i oczyszczenia, przeprowadzenia zabiegów biobójczych, a w rezultacie przez usunięcie wtórnych przemalowań i elementów oraz ich wzmocnienie – impregnację. Odtworzono także brakujące części snycerki, ubytki w rzeźbach, opierając się na analogicznym ołtarzu bocznym Matki Bożej Niepokalanej (po pełnych pracach konserwatorskich, zlokalizowanego po prawej stronie ołtarza głównego na ścianie wschodniej) oraz zachowanych fotografiach archiwalnych. Uzupełniono również ubytki w gruntach oraz przywrócono oryginalną kolorystykę ołtarza, stosując retusz i rekonstrukcję warstwy malarskiej. Wykonano także w pełnym zakresie prace pozłotnicze zgodnie z pierwotną techniką wykonania. Obrazy z ołtarza, jak i pozostałe elementy, oczyszczono (zarówno ich lica, jak i odwrocie). Usunięto także wtórne przemalowania. Dokonano napraw podobrazia, które wymagały sklejenia różnej wielkości rozdarć i rozcięć. W dalszej kolejności obrazy wyprostowano i zdublowano na nowe płótno oraz naciągnięto na nowe krosna, uzupełniając ubytki gruntu i warstw malarskich.

Parafia Rzymskokatolicka Narodzenia Najświętszej Maryi Panny w Krośnie

Polichromie sklepienia prezbiterium z przedstawieniami Maryjnymi;
autor: Ferdynand Busch; datowanie: pierwsza ćwierć XX wieku; styl: neobarok.

Nazwa zadania: „Konserwacja polichromii na sklepieniu prezbiterium w kościele Nawiedzenia Najświętszej Maryi Panny w Krośnie", 2021.

Wysokość przyznanej dotacji: 35.000,00 zł

6 Ołtarz główny oraz boczne zostały zdemontowane i przeniesione z rozebranego kościoła pojezuickiego w Braniewie do kościoła w Lubominie.

11. Krosno (gm. Orneta) kościół Nawiedzenia Najświętszej Maryi Panny. Polichromie sklepienia prezbiterium z przedstawieniem Marii z Dzieciątkiem po przeprowadzonych pracach konserwatorskich.
Fot. Kinga Długa.

Kontynuacja prac konserwatorskich polichromii przedstawiających sceny z życia Marii (malowane w typie malarstwa późnobarokowego), zlokalizowanych na sklepieniu prezbiterium.

Dzięki przeprowadzonym zabiegom konserwatorskim polegającym na oczyszczaniu z powierzchniowego brudu, podklejaniu odspojonej warstwy tynkarskiej i warstw malarskich, wzmacnianiu i założeniu kitów uzupełniających warstwy tynkarskie, a w finalnym efekcie scalanie kolorystyczne kitów i uzupełnienie ubytków warstw malarskich, spowodowały, że sklepienie prezbiterium otrzymało dawną świetność, odzyskując pierwotne walory artystyczno-estetyczne z zachowaniem charakteru zabytkowego malowidła.

* * *

Należy wspomnieć, że istnieje również możliwość uzyskania środków finansowych na przeprowadzenie prac konserwatorskich przy zabytku z innych źródeł sektora finansów publicznych, łączna wysokość dotacji udzielonych z budżetu W-M WKZ oraz powyższych sektorów nie może jednak przekraczać wysokości 100% nakładów koniecznych na wykonanie tych prac.

12. Krosno (gm. Orneta), kościół Nawiedzenia Najświętszej Maryi Panny. Polichromie sklepienia prezbiterium po przeprowadzonych pracach konserwatorskich. Fot. Kinga Długa.

Inne źródła finansowe to: dotacje celowe Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego w ramach programów operacyjnych – Program operacyjny: „Dziedzictwo Kulturowe. Priorytet 1. Ochrona zabytków"; dotacje ze środków budżetu województwa w ramach ogłoszonego przez Marszałka Województwa Warmińsko-Mazurskiego konkursu otwartego na wykonywanie zadań publicznych z zakresu ochrony zabytków i opieki nad zabytkami. Dodatkowo samorząd terytorialny, zarówno na szczeblu gminy, powiatu jak i województwa, ma obligatoryjnie wykonywać zadania związane z kulturą oraz ochroną i opieką nad zabytkami. Jednym z filarów takiego działania może być udzielanie dotacji na prace przy zabytkach[7].

Kinga Długa

Kinga Aleksandra Długa, *absolwentka studiów magisterskich na Wydziale Sztuk Pięknych Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu na kierunku ochrona dóbr kultury, specjalność konserwatorstwo. Obecnie pracownik Wojewódzkiego Urzędu Ochrony Zabytków w Olsztynie na stanowisku Inspektor Ochrony Zabytków ds. zabytków ruchomych.*

7 Zgodnie z art. 81 ustawy O ochronie zabytków i opiece nad zabytkami organ stanowiący samorząd terytorialny (rada gminy, rada powiatu, sejmik województwa) może przyznać dotację na prace konserwatorskie, restauratorskie lub roboty budowlane przy zabytku wpisanym do rejestru zabytków w podjętej przez ten organ uchwale.